

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/278/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511214903
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2511214903.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému S. A., R.. XX.XX.XXXX, D. I. X. K. XXX/X, C., toho času pobytom na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mgr. Jozefom Piknom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trnava, o zaplatenie 2.844,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 249,- eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške:

- 6,5 % zo sumy 41,50 eur od 06.12.2008 do zaplatenia,
- 10,5 % zo sumy 41,50 eur od 06.01.2009 do zaplatenia,
- 10 % zo sumy 41,50 eur od 06.02.2009 do zaplatenia,
- 10 % zo sumy 41,50 eur od 06.03.2009 do zaplatenia,
- 9,5 % zo sumy 41,50 eur od 06.04.2009 do zaplatenia,
- 9,25 % zo sumy 41,50 eur od 06.05.2009 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku návrh zamieta.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 14.11.2011 domáhala voči žalovanému zaplatenia 2.844,05 eur s príslušenstvom. Uviedla, že predmetná pohľadávka bola na žalobkyňu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 08.12.2006, ktorá bola uzavretá medzi postupcom VÚB, a.s. a postupníkom - žalobkyňou. Na základe zmluvy z 05.05.2004 postupca poskytol žalovanému úver. Žalovaný neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca preto vypovedal zmluvu o úvere a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia žalovaný dlhoval 3.100,02 eur (1.879,81 eur istina, 1.148,62 eur úrok z úveru, 1,88 eur úrok z omeškania, 69,71 eur ako ostatné príslušenstvo. Žalovaný následne uhradil sumu 255,97 eur.

Žalovanému bol pre toto konanie uznesením tunajšieho súdu z 31.03.2014 č. k. 12C/278/2011-66 ustanovený opatrovník JUDr. Jozef Pikna, vyšší súdny úradník Okresného súdu Trnava, nakoľko pobyt žalovaného nie je známy (§ 29 ods. 2 a 6 O.s.p.).

Žalovaný, resp. jeho opatrovník sa k návrhu písomne nevyjadril, bola však vznesená námietka premlčania.

Súd vykonal dokazovanie a to najmä čítaním listinných dôkazov (žiadosť o flexipôžičku zo dňa 04.05.2004, zmluva o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 05.05.2004, odstúpenie od zmluvy zo dňa 18.01.2005, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., výpis z účtovných kníh VÚB, a.s., zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006, pokus o zmier zo dňa 03.10.2011, špecifikácia zo dňa 12.03.2014, vyjadrenie k výzve zo dňa 27.06.2014 a zo dňa 15.01.2015, ako ďalší obsah spisu). Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

VÚB, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 05.05.2004 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, na základe ktorej VÚB, a.s. (postupca) poskytla žalovanému úver vo výške 75.000,- Sk. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach (60) po 1.900,43 Sk, RPMN 9,33 %, dátum prvej splátky 05.06.2004, dátum poslednej splátky 05.05.2009. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný splátky úveru riadne a včas neplatil. Listom z 18.01.2005 VÚB, a.s. od zmluvy odstúpila a vyzvala žalovaného na úhradu 80.706,60 Sk. Dôkaz o tom, že odstúpenie bolo skutočne žalovanému aj doručené, súdu predložený nebol. Z účtovnej knihy VÚB, a.s. vyplýva, že táto taktiež neevidovala dátum zosplatnenia celého úveru. Pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania bola na žalobkyňu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 08.12.2006. Po postúpení žalovaný uhradil žalobkyňi 255,97 eur.

V podaní z 27.06.2014 doručenom súdu 03.07.2014 žalobkyňa uviedla, že trvá na podanom návrhu a navrhuje, aby súd podal návrh na konanie Ústavnému súdu Slovenskej republiky o súlade § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s ústavou. Na následnú výzvu súdu (či toto podanie je návrhom na prerušenie konania) žalobkyňa dodala, že ak súd podá návrh na konanie Ústavnému súdu Slovenskej republiky o súlade § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s ústavou, s prerušením konania súhlasí. Vzhľadom na toto vyjadrenie, keď na výzvu súdu účastník konania výslovne neuviedol, že ide o návrh na prerušenie konania ako aj s poukazom na obsah podaní, súd uzavrel, že nejde o návrh na prerušenie konania a preto o ňom osobitne nerozhodoval.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 01.01.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý je založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ (žalobkyňa) používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný) neovplyvňuje. Vznik zmluvy o úvere ako aj nároky z nej vyplývajúce tak súd posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie *lex specialis* a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti.

Údaj o RPMN je v zmluve o úvere uvedený: 9,33 %, čo je však nesprávne. Pri výške úveru 75.000,- Sk, keď vrátiť sa má 117.175,80 Sk, je zrejme, že údaj 9,33 %, predstavuje úrok z úveru a nie RPMN, ktorá je pri 60 splátkach okolo 20 %.

Práve údaj o RPMN patrí k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Ak by žalobkyňa seriózne pristupovala k tomuto údaju, nemohla uviesť hodnotu RPMN 9,33% namiesto 20%. RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok (9,33%) je len jednou časťou a logicky teda RPMN musí byť vyššia ako je úroková sadzba.

Zmluva o úvere obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov v nesprávnej výške, tento nedostatok vyhodnotil súd tak, ako keby v zmluve o úvere ročná percentuálna miera nákladov nebola uvedená s ohľadom na to, že klamlivé alebo nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za splnenie si zákonnej povinnosti uvedenia tohto údaju v súlade s § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov treba úver poskytnutý žalobkyňou žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21.05.2013 sp. zn. 24Co/135/2012, rozsudok Okresného súdu Žilina z 22.01.2013 sp. zn. 10 Cb 345/2010).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval úver na bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

Z dôvodu vznesenej námietky premlčania a rešpektujúc princíp absolútnej ochrany spotrebiteľa aj s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. súd skúmal premlčanie.

Pre úplnosť sa uvádza, pokiaľ ide o § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., že ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie *ex offio* (aj bez námietky).

Pokiaľ ide o ustálenie, či v danej veci sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka (pretože je nepochybné, že úver je absolútnym obchodom a súd toto nespochybňuje), súd uvádza nasledovné.

Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je plošné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizovanie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru nenáležitú. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na

argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dualistická právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.). Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Za nedostatočný na presadenie obchodného práva považuje súd aj argument, že rovnaká právna úprava dopadá na obidve strany zmluvného vzťahu. Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, a nemožno prehliadnuť pritom fakt, že sú to predovšetkým dodávateľia, ktorí uplatňujú práva na súde. Spory iniciované spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.11.2013 sp. zn. 6Co/2/2013).

Je zrejmé, že všeobecná premlčacia doba v Obchodnom zákonníku je o jeden rok dlhšia (4 roky), ako premlčacia doba v Občianskom zákonníku (3 roky). Zároveň je nepochybné, že v danej veci je pre žalovaného ako spotrebiteľa priaznivejšie, keď súd aplikuje ustanovenie zákona, ktoré upravuje kratšiu premlčaciu dobu, t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nepredlžuje sa tým stav právnej neistoty.

Súd považuje ustanovenia o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka za priaznivejšie pre spotrebiteľa aj z nasledovných dôvodov.

V zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka (spočívanie a pretrhnutie premlčacej doby), ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Z tohto ustanovenia Obchodného zákonníka je zrejmé, že v prípade čiastočného plnenia záväzku platí, že dôjde k uznaniu zvyšku dlhu a teda k pretrhnutiu premlčacej doby, čo spôsobí začatie plynutia novej premlčacej doby. Ďalej Obchodný zákonník upravuje v § 407 ods. 2, že platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Takéto ustanovenia Občiansky zákonník neobsahuje.

Aj tu teda možno vidieť podstatný rozdiel v dopade právnej úpravy o premlčaní obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, a nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti právnej úprave premlčania v Občianskom zákonníku, ktorá takéto ustanovenie (vyššie uvedené) o pretrhnutí premlčacej doby neobsahuje. Je logické, keď súd pripustí aplikáciu premlčania toho ktorého kódexu ako celku, pričom pri zohľadnení vyššie uvedených následkov, je potrebné konštatovať, že úprava premlčania ako celok je pre spotrebiteľa priaznivejšia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Táto je totiž „citlivejšia“.

Takýto výklad (použitie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter) nepriamo odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013.

V danej veci súd posudzoval premlčanie u každej splátky samostane (tu je potrebné uvedomiť si, že keby odstúpenie od zmluvy bolo účinné, následne by bol nárok posudzovaný iba z titulu bezdôvodného obohatenia). Úver mal byť splatený v 60 mesačných splátkach po 1.900,43 Sk (63,08 eur), pričom dátum prvej splátky bol 05.06.2004 a dátum poslednej splátky 05.05.2009. Suma splátky 63,08 eur zohľadňuje aj úrok, preto keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, úrok je potrebné od splátky odpočítať. Výška mesačnej splátky preto predstavuje sumu 41,50 eur (75.000,- Sk / 60 splátok = 1.250,- Sk).

Súd nezistil premlčanie u šiestich posledných splátkach so splatnosťou:

- 05.12.2008 (splátka č. 55) vo výške 41,50 eur,
- 05.01.2009 (splátka č. 56) vo výške 41,50 eur,
- 05.02.2009 (splátka č. 57) vo výške 41,50 eur,

- 05.03.2009 (splátka č. 58) vo výške 41,50 eur,
- 05.04.2009 (splátka č. 59) vo výške 41,50 eur,
- 05.05.2009 (splátka č. 60) vo výške 41,50 eur.

V tejto časti (o zaplatenie 249,- eur) súd považoval návrh za dôvodný a preto mu vyhovel.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd priznal žalobkyni z priznanej sumy i úrok z omeškania vo výške určenej v § 3, resp. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom v čase začatia omeškania, berúc do úvahy dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania, resp. od 01.01.2009 základnú úrokovú sadzbu ECB a počet percentuálnych bodov stanovených v citovanom ustanovení nariadenia.

U zvyšku nároku súd konštatoval premlčanie. Je totiž zrejmé, že už právo titulom splátky č. 54 so splatnosťou 05.11.2008 je premlčané, keď žaloba bola podaná na súd až 14.11.2011, čo je po uplynutí trojročnej premlčacej doby (táto plynula od 05.11.2008 do 05.11.2011). Vzhľadom na uvedené právo aj na všetky ostatné splátky považuje súd za premlčané. Súd preto vo zvyšku žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalovaný mal v konaní čistý úspech 82,48 % (91,24 % - 8,76 %) a preto žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni. Nakoľko si však žiadne trovy v tomto konaní neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.), pričom mu v konaní ani žiadne trovy nevznikli, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).